

bytého, když se sama v žádosti odvolala na to, že jí státní občanství čsl. bylo již uděleno, a že žádost podává jen k vyzvání min. vnitra.

Žal. úřad vycházel z mylného právního názoru o účinnosti aktu, jímž st-lce bylo státní občanství čsl. v roce 1919 uděleno, nehleděl k tomu, že st-lka žádost za přiznání státní občanství čsl. podala, aniž se dovolávala § 9 úst. zák., jen v důsledku vyzvání min. vnitra, a že žádost její obsahuje vlastně návrh na uznání, že jest státní občankou čsl., byvši výslovně do svazku státního přijata, a omezil se na zkoumání žádosti té pouze s hlediska § 9 úst. zák. č. 236/20.

Z úvah těch musilo nař. rozhodnutí jako zák. odporující dle §u 7 zrušeno býti.

Č. 3084.

Státní občanství: § 9 úst. zák. č. 236/1920 nepropůjčuje nároku na přiznání čsl. stát. občanství.

(Nález ze dne 10. ledna 1924 č. 108).

Prejudikatura: Boh. CXVI a četné jiné.

Č. 3085.

Státní občanství: * Výrok o pozbytí stát. občanství čsl. z důvodu vstoupení do služeb cizího státu nemůže býti založen toliko na výnosu min. s plnou mocí pro správu Slovenska ze 3. března 1920 č. 1925 pres.

(Nález ze dne 10. ledna 1924 č. 110).

Věc: Viktor P. v Nitře (adv. Dr. Rábl z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran státního občanství.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Ministr pro Slovensko vydal nař. rozhodnutí tohoto znění:

»Viktor P., narozený roku 1902 v Nitře a tamtéž původně domovským právem příslušný, toho času aspirant poštovního úřadu v Nitře, zastával do 22. prosince 1919 službu podporučíka maďarského státu, v důsledku čehož ve smyslu nař. ministra pro Slov. z 3. března 1920 č. 1925 pres. čsl. státní občanství a tím i domovskou příslušnost ztratil.«

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou shledal nss důvodnou.

Žal. úřad založil své rozhodnutí jedině na skutkové okolnosti, že st-l zastával do 22. prosince 1919 službu podporučíka v maďarském vojsku a odvolal se jako na právní normu, o níž svůj výrok opřel, na své nař. z 3. března 1920 č. 1925. Nař. to, které nebylo vyhlášeno, nelze však pokládati za obecně závaznou právní normu, jež by mohla platně upravit zánik státního občanství, jehož úprava je vyhrazena v § 4 úst. zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb., nýbrž jen za instrukci danou nižším